

Udtalelse af statsminister Anker Jørgensen (21. marts 1979).

I folketingets møde den 21. marts fremsatte statsministeren, *Anker Jørgensen*, følgende udtalelse af særlig karakter i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 3 (F. sp. 8392):

»Den 13. marts måtte forligsmanden konstatere, at der var så stor afstand mellem parterne på det private arbejdsmarked, at han ikke så nogen realistisk mulighed for at fremsætte et mæglingsforslag.

Regeringen beklager meget, at det ikke er lykkedes at nå frem til en egentlig forhandlingsløsning. Regeringen måtte drage den slutning, at hvis det ikke lykkedes på anden måde at få overenskomsterne fornyet, ville vi simpelt hen den 30. marts være stillet over for lockouter og strejker, som ville være meget omfattende, og som ville ramme samfundsvigtige funktioner.

På den baggrund har regeringen fundet det absolut nødvendigt at søge overenskomsterne fornyet ad lovgivningens vej.

Det er regeringens opfattelse, at en lovgivningsmæssig løsning ikke alene bør medtage de forhold, der omfattes af overenskomsterne mellem DA og LO og deres underorganisationer, og sagen er den, at også forhandlingerne på tjenestemandsområdet den 18. marts måtte slutes uden resultat. Under forhandlingerne med de overenskomstansatte i den offentlige sektor har der også kunnet konstateres en meget betydelig afstand mellem parterne.

Regeringen må derfor lægge afgørende vægt på, at der både på disse områder og på de overenskomstområder, hvor der skal ske fornyelser i den kommende tid, gennemføres